

La tribuna

La Llei

El senyor Martí ha demostrat una clara voluntat de voler confondre l'opinió pública

VÍCTOR

Naudi

Durant la sessió de control al Govern del dijous 10 de novembre el Sr. **Antoni Martí**, fidel al seu estil, va intentar escapar d'estudi, desviant l'objectiu de la pregunta que li havia formulat en relació a la violació de la Llei del Govern per part de ja exministre **Alcobé**. Pretenia justificar que la Llei del Govern era interpretable i va acabar dient que potser s'havia equivocat en no escoltar al seu dia el seu exministre, sense reconèixer en cap moment que ell, com a cap de Govern, no havia fet respectar la llei cessant immediatament el ministre infractor.

Pretenia el Sr. **Martí**, en un to volgudament molest, que al seu parer hauria estat més correcte haver retirat la pregunta per la meua part, tal i com havia fet un altre conseller de l'oposició. Però la meua pregunta anava dirigida de forma clara a l'actuació del cap de Govern i no a l'actuació del seu ministre dimitit, cosa que va demostrar una clara voluntat de voler confondre l'opinió pública,

pretenent girar pàgina sobre la qüestió al més aviat possible, i fer veure que aquí no ha passat res.

No era ni és ara la meua intenció de parlar de l'actuació del ministre dimitit, cosa que ja vaig fer en el seu dia. L'objectiu de la pregunta plantejada era valorar l'actuació irresponsable del cap de Govern en aquest afer.

Per part meua deixar passar aquesta manca de respecte a la legislació vigent, mirant cap a una altra banda, hauria estat mesquí i contrari les obligacions que tenim els consellers generals dins el marc de l'acció de control al Govern.

PROBABLEMENT el que voldrien alguns membres del grup de la majoria demòcrata és que calléssim. Això pretenia el conseller de DA, **Miquel Aleix**, durant la pausa de la mateixa sessió del Consell General, intentant recriminar-me que la pregunta plantejada per esbrinar les nombroses baixes de personal hagudes a Cetrasa, podia generar alarma social i s'havia de tractar amb «discreció» en el despatx de la ministra i no en seu parlamentària. En el seu vocabulari deu confondre la discreció amb la més absoluta opacitat.

Opacitat emparada per l'arrogància que defensen alguns membres de la majoria demòcrata, promovent el

pensament únic com a màxima de la seva acció política. Aquest és el «marc normatiu» que voldrien i que el voldrien per substituir la legislació. I si cal no dubten en interpretar les lleis en funció a qui van dirigides, tal com pretenia el cap de Govern, manifestant que cal reflexionar sobre la llei de Govern, insinuant que en el cas del ministre dimitit no es podia parlar d'activitat plena. La Llei no es reflexiona, la llei es compleix, es respecta i s'aplica. I els primers que hem de donar exemple som nosaltres, els membres electes del Consell General, i els membres del Govern també.

Per això no ens sorprèn que tant el president del grup de DA i el mateix ministre de Justícia, lloessin l'actitud del cap de Govern, quan aquest es va limitar a reconèixer que s'havia equivocat en no escoltar al seu exministre. El que calia fer, el que havia de fer de forma immediata tot respectant la Llei, era acceptar la renúncia al càrrec del seu exministre sense esperar que aquest darrer presentés la renúncia irrevocable tres setmanes mes tard.

La Llei del Govern, i especialment l'article 4.5 ho deixa clar: prohibeix explícitament l'exercici d'activitats remunerades siguin mercantils, industrials o professionals dels membres del Govern. Aquí no hi ha cap interpretació ni cap reflexió, i si

Opacitat emparada per l'arrogància que defensen alguns membres de la majoria

s'incompleix la Llei l'únic camí que queda és el cessament en el càrrec, no cal donar-hi mes voltes.

Tampoc crec que la Llei hauria de contemplar un règim sancionador (tal com opinava recentment el periodista **Albert Roig**), per una simple qüestió de dignitat al menys en aquest supòsit. Entenc que no es pot posar un preu al fet d'ostentar un càr-

rec, sempre que, qui jura o promet un càrrec institucional, respecti uns valors i tingui un mínim d'ètica.

Valors i ètica que no semblen pas estar en l'equipatge d'**Antoni Martí** i els seus «millors».

De moment, aquells que sostenen que la Llei no és igual per a tothom, malauradament tenen raó. ≡

Conseller general d'SDP

NOE